

Otázka - Odpověď V.V. Pjagina ze dne 02.03.2020

- Redakce CZ24 News | 9. března 2020

Fond konceptuálních technologií uvádí

Vážení diváci a posluchači, představujeme vám knihu Valerije Viktoroviče Pjagina

O světě křivých zrcadel II.

Kdo zradil náš domácí letecký průmysl?

Co jsou zač domácí negři a co sledovali aktivisté

mítinků, které se v Rusku konaly v prosinci 2011?

Jaký scénář to mělo podpořit?

Co je to stát? Jaké kvality musí mít stát

a jeho obyvatelstvo, aby mohl fungovat?

Proč jsou jedny státy subjekty mezinárodní politiky a jiné jen geopolitickými body?

Zeměpisným územím, které je objektem soupeření systémů řízení nadnárodní úrovně?

Jak je realizováno řízení státem?

Na tyto a mnohé další otázky

najdete odpovědi v této knize,

která se skládá ze série analytických zpráv

Fondu konceptuálních technologií.

Koupit si tuto knihu můžete

přes on-line obchod ozon.ru,

na našem webu

přes formulář objednávky,

a také přes odkazy pod videem na našem kanálu

v YouTube Fond konceptuálních technologií,

nebo v rubrice zboží u našich

skupin na sociálních sítích.

Analytický pořad Otázka-odpověď

Dobrý den Valeriji Viktoroviči.

Dobrý den.

Zdravím naše vážené diváky,
posluchače a kolegy ve studiu.

Dnes je 02.03.2020.

Covid-19 kráčí po planetě?

Neponechává v klidu média ani návštěvníky našeho webu.

Jedná se o jednu z nejčastěji pokládaných otázek.

Tuto otázku pokládá Dmitrij

a ještě 42 lidí ji potvrdilo.

V předcházejících pořadech série Otázka-

Odpověď jste dost stručně vysvětlil,

že ten humbuk okolo koronaviru není nic jiného než zastírací manévr

při budování Číny jako nového

centra koncentrace síly.

Ale s ohledem na nedávné novinky je možné

na základě jednoduché úvahy přijít k závěru,

že koronavirus má také za úkol způsobit závažné ekonomické škody Evropě

a všem ostatním státům s těsně

provázanou hospodářskou činností.

Vysvětlete prosím, zda to tak je, nebo se jedná jen

o průvodní škodu bez závažnějších následků?

Ne, nevím, jak bych to...

Je to trochu jinak, či úplně jinak.

Tak zaprvé jsem nikdy neříkal, že se Čína má stát centrem koncentrace síly.

Já vždy říkám, že se Čína má stát centrem koncentrace řízení.

A v rámci tohoto procesu bezesporu vše probíhá.

Co se týká ztrát, tak ty jsou plánované.

A všechno, co se teď děje...

Jen se podívejte, jaká je teď masová hysterie po celém světě.

Každý stát se musí pochlubit alespoň jedním nemocným.

Nějaký ten nemocný se prostě musí objevit.

Když v Rusku onemocněl

jeden člověk, bylo to málo.

Nu, dobrá, nepodařilo se nám z toho vyvázat jedním nemocným, tak už máme druhého.

Obecná pravidla hry jsou prostě taková,

že je třeba se toho účastnit.

A zatímco jsou lidé zaměstnaní touto hysterií,

tak dochází k přeformátování celého světa

s cílem vytvořit dvě centra

koncentrace řízení, z Číny a Íránu.

Do Číny se přenáší euroatlantický blok,

centrum koncentrace řízení,

který je obvykle spojován

s Velkou Británií a USA.

A do Íránu je zapotřebí přenést euroasijské centrum koncentrace řízení, které je založeno na Evropě.

Ale zatímco s přenosem centra koncentrace řízení

do Číny všechno probíhá víceméně úspěšně,

tak do Íránu to jde velice ztěžka,

s velkými problémy.

A souvisí to i s tím vyostřením,

které je nyní v Turecku.

Tam je toho hodně vzájemně vloženého.

Takže co se týká Číny.

Na pozadí těch řečí o tom nebezpečném

koronaviru, před kterým je nutné se chránit,

neboť kdo ví, jak by to dopadlo, je řešen celý ohromný komplex úkolů.

A konkrétně.

Co se děje v celém světě?

Nedávno prošla informace, že nejbohatší lidé světa přišli o miliardy, o stovky miliard dolarů.

A to jsou jen ti nejbohatší, vždyť

ve světové ekonomice jsou i jiní hráči.

To znamená, že se děje něco, čemu je nutné přijít na kloub. Kdo a kde má ty největší ztráty?

Velké ztráty má například

Elon Musk s těmi svými projekty.

A my víme, že ty jeho projekty jsou nafouklou bublinou bez reálného obsahu,

že se jedná jen o zinscenovanou show.

Na hyperloop už všichni zapomněli, stejně jako

se zapomnělo na mnohé další jeho projekty.

Odebrali na ně peníze, což mělo stabilizační vliv

na světovou ekonomiku, jenže ty peníze nikam nezmizely.

Proto je třeba přijmout opatření ke zmizení těchto peněz, obrovského množství.

V roce 2012 byl celý svět v šoku.

Začalo to malou událostí okolo Deutsche Bank, ale ve výsledku se přišlo na to,

že devět největších světových bank vlastní deriváty v částce,

která převyšuje reálnou

ekonomiku celého světa.

Ty deriváty jsou odvozené finanční nástroje

ve vztahu k reálným produktům.

Kdy jsou na základě nějaké reálné výroby

natisknuty doplňkové papíry s vyšší cenou,

na jejich základě se tisknou další papíry a takto se to dál řetězí.

Tak byla vytvořena obrovská, prostě obrovská inflační bublina.

Tato inflační bublina snímá přebytečné napětí ze světové ekonomiky.

Jenže je třeba ji neustále

upouštět a jak to udělat?

Tak se vymýšlejí různé

finanční krize a tak dále.

A v dané situaci je celý ten manévr okolo koronaviru velice efektivním prostředkem k upouštění této inflační bubliny.

Za to přece nikdo nemůže, ani ty řídicí společnosti za to nemohou,

prostě se tu tím koronavirem projevila vyšší moc a zasáhlo to celý svět.

Ještě dobře, že jsme se všichni dokázali zachránit, i když jsme přišli o takové peníze! Nu dobrá.

Kdo teď může mít například nějaké výhrady k Elonu Muskovi?

On prostě neměl

z čeho vyplatit dividendy.

A ze světové ekonomiky byl

opět ten inflační tlak upuštěn.

Kdo může mít nyní výhrady

k Donaldu Trumpovi,

že nedokázal zajistit takové

fungování ekonomiky, jaké sliboval?

To je prostě jen následek koronaviru,

proto to ochromení ekonomiky.

A takových stabilizačních okamžiků

se po celém světě využilo velké množství.

Všude je upouštěna ta inflační bublina,

likvidují se ty deriváty,

ta přehnaně nafouknutá kapitalizace.

Výrobní aktivum má sice

určitou cenu,

jenže my přece hodnotíme budoucí zisk, tak navýšíme kapitalizaci...

Když tedy teď mluví o ztrátách,

tak se jedná o ztráty plánované.

Byly potřebné k tomu, aby se stabilizoval světový ekonomický systém,

který by se jinak mohl pod tlakem té inflační bubliny zhroutit, kdyby praskla, všechno by se začalo sypat.

To se nesmí stát. Je třeba postupovat pečlivě a co nejjednodušeji.

Dále.

Tento koronavirus má speciálně

na Čínu velmi pozitivní vliv.

Tak především je třeba formovat...

...z Číny centrum koncentrace řízení.

Všichni vědí, že v Číně jsou

na tom velice špatně s ekologií.

A najednou se ukazuje, že se ekologie

za dobu působení toho koronaviru,

za tu dobu, kdy stál

průmysl, prudce zlepšila.

Nu dobrá, vždyť tu ekonomiku zastavili jen dočasně, takže i to zlepšení je jen dočasné,

a až ten koronavir pomine,

tak se vše opět spustí.

Ekonomika se rozběhne,

jenže za jakých podmínek?

Je to jednoduché.

Když přišli s tím koronavirem, tak někteří předpokládali, že se jedná o mystifikaci.

Já jsem hned řekl, že se to musí opírat o nějaký reálný základ,

třeba jen maličký, úplně maličký,

ale musí to být reálný případ.

Je třeba mít vždy nového strašáka. Ptačí chřipkou už lidi nevyděsí, prasečí chřipkou také ne, sice na ní umírají tisíce, ale je třeba přijít s něčím novým, co musí reálně existovat, aby o tom mohli lékaři a vědci diskutovat, aby o tom mohli diskutovat politici.

Musí to být prostě něco nového.

A tehdy jsem řekl takovou věc,

že se to dělá kvůli tomu,

aby byla přestavěna čínská ekonomika

a zatočili s malými podniky.

Někteří si pomysleli, že se jedná o turistický byznys, o nějakou tu obchodní oblast.

O tohle vůbec nejde, vůbec ne, dokonce ani pokud by se to týkalo AliExpressu.

O to vůbec nejde. To je jen tráva

na válečném poli, která vyroste znovu.

Jde o jiné „menší“ podniky, například takové jako Toyota, Honda, „menší“ podniky této úrovně.

Neboť ty jsou menší v porovnání s nadnárodními společnostmi s významem na globální úrovni.

A jak to vypadalo v Číně?

V Číně, když potřebovali dosáhnout ekonomického růstu, tak tam vpustili mnoho hráčů,

mnoho těch „menších“ podniků

a znovu opakuji, abyste měli představu, že tím mám na mysli podniky na úrovni Toyoty...

Tedy, když tam působí a všechno rozjeli,

tak vyvstala otázka vzájemného vztahu mezi jejich činností a řízením státu, jak ho uplatňuje vedení Číny,

tedy mezi zájmy Číny zosobněnými vedením Číny, čínskou vládou

a těmi podnikatelskými zájmy těch hráčů,

kteří vytvořili a rozvíjeli čínskou ekonomiku.

A co se tedy stalo v důsledku toho koronaviru?

Jde přece o živelnou pohromu.

Globalisté vydrží jakékoliv ztráty,
které jen sníží tu inflační bublinu,
ale ty „menší“ podniky, jako například Toyota nebo Honda, ty jsou závislé na výrobě.

Pro ně znamená zastavení
výroby katastrofu.

A potom jim řeknou: „Pojďme jednat o tom,
na jakých podmínkách se dohodneme!“

Takže v důsledku toho koronaviru nyní v Číně probíhá homogenizace vnitřního čínského výrobního sektoru.

To znamená, že všechny drobné hráče podřizují jednomu státnímu základu.

U někoho levně vykoupí
jeho akcie, za pár drobných,
u někoho se zmocní jeho řízení, s někým
se dohodnou na jiných základech spolupráce,
protože jinak jim
nedovolí obnovit výrobu,
a oni přece musí platit mzdy zaměstnancům.

To znamená, že jim uštědřují pořádné rány.

Takže ten koronavirus umožňuje Číně silně homogenizovat svůj výrobní sektor.

Ten proces probíhá,
probíhá gigantickými kroky.

Čína si plně přizpůsobuje stav výrobního sektoru svým státním zájmům.

Odstraňují různé „menší“ hráče,
aby jejich soukromé podnikatelské zájmy
nemohly ovlivňovat státní politiku
budoucího centra koncentrace řízení.

To je velice závažný proces.

Další důležité okamžiky.

Nepozorovaně pro všechny, zcela skrytě Čína vyměnila hotovost obíhající v ekonomice.

Řekli, že staré peníze musí projít dezinfekcí, proto teď dávají do oběhu nové peníze, jen kvůli tomu.

Kdyby to udělali v době, kdy by „neřádil“

ten koronavirus, tak by všichni začali přemýšlet:

„A proč to vlastně dělají? Proč?“

A peníze, to je přece maximálně

zobecněná informace o oběhu zboží,

takže v závislosti na tom,

jaké peníze byly zavedeny...

Ty peníze se vůbec ničím nemusí lišit.

Stačí, že se změní jejich série.

Něco ponechají tak, něco zavedou nově.

Ale dostanou tak plně pod svou kontrolu veškerý hotovostní obrát peněz, celý!

A každý krok podniknutý z vnějšku se tak stává viditelnějším.

Další takový okamžik,

s ohledem na ten vnější vliv.

Čína má určité vztahy s různými jinými státy.

Tyto státy mají také

své vztahy s jinými státy.

Takže abyste přebudovali celý tento systém mezinárodních vztahů mezi těmi státy,

musíte vynaložit ohromné úsilí.

A všichni se samozřejmě o všechno neustále zajímají: „Proč udělali tohle?“

K čemu je tohle omezení?

Nač je tato dohoda?“

Tedy to, co vždy vidíte v tisku, médiích,

v televizi, na internetu.

Lidé se přece o všechno živě zajímají.

Teď přistoupili ke hře o dvou tazích.

Tím prvním tahem

je zavedení určitých omezení.

A to nejen ve vztazích Číny k jiným státům,

ale také jiných států mezi sebou.

V závislosti na tom,

co je tam třeba přenastavit.

A potom, když epidemie skončí a ta omezení budou zrušena, tak se ukáže,

že vzájemné vztahy již jsou

vedeny podle jiných pravidel.

Řekněme třeba s ohledem na turistickou výměnu, na určité podnikání, vzdělávací, kulturní programy...

Je toho spousta.

A právě tato hra

o dvou tazích je teď v běhu.

Navíc Čína řeší i mnohé vnitřní úkoly.

Nyní probíhají určitá cvičení,

jsou strukturovány společnosti.

Jen si vzpomeňte na ten systém sociálních bodů, který je tam zaveden.

To je zcela konkrétní práce ve vztahu

ke všem parametrům. Co, jak, proč a nač.

Jedná se o řízení početných mas.

Nakolik jsou ty masy ovladatelné,

kde je co třeba zkorigovat,

předem, dříve než se z Číny stane plnohodnotné centrum koncentrace řízení.

Těch otázek, které řeší ten humbuk, ta hysterie okolo koronaviru ve světě je ohromné množství.

A všechny jsou zaměřeny na jednu věc! Na přestavbu mezistátních vztahů a snížení inflační bubliny.

Aby k vedení určitých států, které také něco naslibovali jako Trump, lidé nemohli mít žádné výhrady.

Oni za to přece nemohou.

To ten koronavirus.

A lidí umírá hodně. Všichni se bojí,
panuje čínofobie, sinofobie.

Takže koronavirus velmi pomáhá
při řešení úkolů řízení. Těch úkolů...

Jen si to představte. Jak by jinak bylo možné zlepšit čínskou ekologii?

Když o tom musíte zvlášť jednat
se všemi těmi soukromými subjekty,
s každým se dohodnout a tak dále.

Oni přece mají své obchodní zájmy,
za nimi stojí určité státy.

A tak to tvrdě ořezali, přenastavili, přeformátovali a teď už si o tom bude rozhodovat sama Čína,
aby se ten smog
na čínské území nevrátil.

Řeší se tím spousta věcí.

Jak říkám, o koronaviru
je možné mluvit, mluvit a mluvit.

Vždyť se sami dívejte.

Všechno je to přece publikováno, všechno se to zveřejňuje, stačí se dívat.

Jen musíte tak trochu chápat, jak jsou řízeny složité sociální supersystémy,
jak jsou řízeny státy a národy a hotovo.

Všechno je to jako na dlani.

Další otázka.

Také dost populární,
s ohledem na jednání Erdogana v Turecku.

Valeriji Viktoroviči, v posledních dnech Turecko začalo přímo naznačovat možnost války s Ruskem.

To jen dělají ramena a brzy to Erdoganovi zarazí
z Evropy nebo z USA a on srazí podpatky?

Jestli jsem to pochopil správně, tak se do toho rozhodl zatáhnout ještě i NATO.

Jak moc je pravděpodobný náš přímý vojenský střet s Turky ve větším měřítku?

Turecko v takovém případě neutrpí jen vojenské ztráty,

ale i ekonomické kvůli snížení počtu turistů.

A proč Turci tak drze útočí

svými drony na Sýrii

a naši vojáci v Sýrii jen mluví o tom, že tam budou sestřelovat cizí létající stroje a stále zůstává jen u slov?

To je další Putinův lstivý plán?

Syřané mají svou protiletectkou

obranu, proč neodpovídají?

Jedná se o gambit, kdy je něco málo obětováno, aby si Turci naběhli

a mohlo se poukazovat na to,

že jsou přísluhovači teroristů?

Ne, všechno je to trochu jinak.

Bez ohledu na to, že jsem toho o Turecku řekl již mnoho, o tureckých dějinách a tak dále,

stále lidé nechápou ty procesy,

které nyní v Turecku probíhají.

Proto se budeme muset trochu vrátit k těm tureckým dějinám.

Je nutné si uvědomovat

jednoduchou věc.

Už když jsem odpovídal na předchozí otázku na koronavirus, tak jsem mluvil o tom,

že globalisté si potřebují vytvořit centrum koncentrace řízení na základě Íránu,

jenže ten k tomu vůbec

není připraven.

Prostě se jim to nedaří.

Vše oč se dosud snažili...

Írán měl v osmdesátých letech smést Irák, jenže se to nepodařilo.

Musela to na začátku 21. století místo něj udělat sjednocená koalice.

Írán měl porazit ISIL, a zase se jim to nepovedlo, museli do toho zapojit Rusko.

Tedy přesněji Rusko tam

vstoupilo samo

s vědomím, že je lepší porazit nepřítele s menšími ztrátami na cizím území,

než vést válku na svém vlastním území

a platit za to i životy civilního obyvatelstva.

Ale globalisté na to museli kývnout,

neboť jinak by si s americkou státní elitou,

která stojí za ISILEm,

v tom regionu neporadili.

A Turecko se do tohoto

projektu začlenilo,

protože pro Erdogana bylo velice důležité zachovat se v dějinách.

Ne z toho pohledu,

že se zapíše do dějin,

ale z toho pohledu, aby se zachovalo Turecko jako stát a on v jeho čele,

aby vůbec mohl pokračovat

ve svém řízení.

Ta porážka ISIL a zhroucení Turecka byly naplánovány od samotného počátku.

Proč a jak to bylo naplánováno?

Je teď třeba alespoň trochu se vrátit do 13. století,

kdy se začalo s formováním Osmanské říše.

Ve 13. století bylo území Středozemního moře již velice silně osídleno

a v podstatě bylo plně civilizované.

V té době byly těmi dvěma centry koncentrace řízení

v oblasti Středomoří Janovská a Benátská republika.

To byly dvě centra koncentrace řízení

globalistů, která realizovala své řízení.

Globalisté si uvědomovali jednoduchou věc, že musí postupovat dopředu.

Jenže nemohli v žádném případě nechat Středomoří jen tak bez kontroly.

Potřebovali si podřídit celou Evropu.

Velký problém jim narůstal na severu v podobě Švédska, který potom museli s velkými ztrátami pro sebe,

s velkými náklady pro sebe řešit

prostřednictvím posilování Ruska.

Umožnili Petrovi I. vybudovat impérium

a díky tomu je Petr I. potom převezl a Rusko

se dokázalo zachovat jako stát i jako impérium.

Což vůbec neměli globalisté v plánu.

Ale Švédsko, které svou politikou zasahovalo do té globální, bylo jako subjekt globálního dosahu zlikvidováno.

Oni se potřebovali posouvat, řešit problémy dál v Evropě, dostat se za oceán.

Už to vše hořelo.

Ale to jsou věci, které se nedají vyřešit naráz tak, že si hodíte ranec na ramena a vyrazíte.

Ne, musíte vytvářet nové státní subjekty.

A konkrétně v rámci toho postupu dál do Evropy bylo založeno Švýcarsko jako finanční centrum

a jako centrum koncentrace

řízení Holandsko, Nizozemí.

Jenže se rychle ukázalo, že díky jeho poloze na kontinentu...

Neboť tak mu sice dopravní cesty a řeky

umožňovaly kontakt s celou Evropou a její řízení,

ale zároveň bylo samo zranitelné.

Jak předvedly všechny ty války

vedené proti Holandsku.

A tak přenesli to centrum koncentrace řízení do Velké Británie.

A tento dvojjediný subjekt se stal britským subjektem a jako takový působil.

Když například Velká Británie bojovala, tak se o přepravu v zájmu Británie staralo Holandsko.

Tam, kde to pro ně bylo výhodnější jednali Holanďané a jinde zase Britové.

Ale to je na delší povídání, teď mluvíme o Turecku.

Takže globalisté se potřebovali posunout dál, ale ponechat ten region bez kontroly nemohli.

A vzhledem k tomu, že už byl plně civilizován a projeví se všichni globální hráči, tak si vybrali subjekt s největšími perspektivami na vybudování státu a s pomocí svého nadnárodního řízení z něj vybudovali impérium, které mělo ten region řídit.

Takže tu Osmanskou říši ve své podstatě vytvořili Benátčané.

Ti tam vykonávali funkce ministerstva zahraničí, tajných služeb a tak dále.

Zatímco sama Osmanská říše byla pouze nástrojem.

V jednom ze sovětských filmů se velice dobře projevilo toto její postavení, celá ta historická role Osmanské říše.

Proč by měla Velká Británie sama s někým bojovat, například s Ruskem, když bylo pro tyto účely založeno

Turecko, Osmanská říše?

A tak bojovala, řešila ten úkol držet v rukou globalistů region Středomoří, plně.

Ale už v 19. století bylo jasné, že se Osmanská říše jako státní subjekt nerealizovala.

A Mikuláši I. jsou připisována slova, kdy při rozhovoru s britským velvyslancem před Krymskou válkou řekl,

že Osmanská říše/Turecko

je nemocným člověkem Evropy.

Tento MEM, tento idiom se rozšířil a objevil se i nemocný člověk Asie, tenkrát jím byla Čína.

Jsou i další podobné obraty, ale to teď není důležité. Hlavní je něco jiného.

Na konci 19. století byla Osmanská

říše v posledním tažení.

Takže aby si zachovali svůj vliv a řízení v regionu, tak vymysleli systém,

který měl vzniknout po 1. světové válce,

ten systém byl zformulován v Sevreské mírové smlouvě z roku 1920.

Bylo to připravováno dříve, o hodně dříve,

když byla připravována sama 1. světová válka.

Ale jak se říká: Co na papíře rovinka,

v praxi samá roklinka,

a tou roklinkou se pro globalisty v daném případě stalo to, že se v Rusku našel politický subjekt,

který dokázal vzít řízení státu

na sebe a zachránit stát-impérium.

Tímto subjektem se ukázala

být politická strana bolševiků,

za kterou stála značná část

generálů generálního štábu,

obzvláště Hlavní výzvědné služby a Ústřední dělostřelecké správy.

Už v roce 1916 velitel Ústřední dělostřelecké správy generál Manikovskij

se skupinou generálů

na audienci u cara Mikuláše II.

požadoval okamžité uzavření

separátního míru s Německem.

A jaký byl hlavní důvod?

Aby Rusko dokázalo ve státě provést potřebné ekonomické reformy

a připravit se na druhou

etapu světové války.

Ještě neskončila ta 1. světová válka, ta světová válka ještě probíhala a ruští generálové již věděli, že bude i 2. světová válka, že bude i ta druhá etapa a na tu je přece třeba se připravit.

Separátní mír s Německem

by nám to umožnil udělat.

Proto když bolševici převzali stát...

A na sjezdu sovětů v červenci roku 1917

se všechny politické strany vyjádřily v tom smyslu, že neexistuje taková politická síla,

která by se mohla chopit řízení

Ruska a zachránit ho.

Všichni měli za to, že Rusko už neexistuje, že se rozpadne

na malé státečky bez suverenity, že je to jeho konec.

Když Lenin předstoupil: „Taková strana tu je...“,

tak se mu všichni smáli, protože

bolševiků bylo jako do mariáše.

Také potom byli nuceni

přistoupit na širokou koalici.

A mnohé ztráty vzniklé z občanské války a při budování sovětské moci způsobili trockisté a bundovci.

A koho z toho viní?

Samozřejmě ruské bolševiky.

Bolševiky všichni proklínají

až do pátého kolena

a o trockistech a bundovcích, se kterými byli bolševici nuceni vstoupit do koalice...

Protože prostě měli málo kádrů

pro řízení celého státu!

Ti prostě neexistují, za všechno mohou

ti zlí a špatní bolševici.

Bolševiky viní také z toho, že napomáhali

vytvoření Turecka, státu v jeho současné podobě.

Ale jaké v tomto ohledu mohou

být výhrady k bolševikům?

Jen obdiv. Stát byl v absolutním rozkladu, ze světového subjektu se proměnil ve světový objekt.

Všude jen interventi,

probíhala občanská válka.

A bolševici se zabývali plánem elektrifikace Ruska, okamžitě začali budovat stát,

obnovovat ekonomiku a to hlavní,

začali hrát na globální aréně.

Začali uplatňovat globální politiku.

Takže vnutili střet globalistům tam,

kde ho neočekávali, v Turecku!

Tam zaangažovali část potenciálu

globalistů, aby tam uvízli,

protože jinak by se to

všechno navalilo na Rusko.

Svou hrou na globální aréně,

tím využitím státního budování Turecka,

sňali část tlaku na Rusko a tím snížili jak míru krvavosti občanské války, tak i míru krvavosti intervence.

Bylo toho méně zničeno

a to jim umožnilo zachovat stát.

Ano, oni tam založili komunistickou stranu, kterou potom Atatürk rozdrtil.

Ale jednalo se o velice závažnou a velice kvalitní hru na úrovni globální politiky.

Bolševici prakticky bez jakýchkoliv

materiálních zdrojů,

jen díky svému chápání procesů globálního řízení vnutili globalistům velice závažnou hru v rámci Turecka.

Neboť si velmi dobře uvědomovali,

že ten Atatürk se tam neobjevil náhodou.

Objevil se tam proto, že byl uzavřen separátní mír, Brestlitevský mír.

A v důsledku toho Brestlitevského míru se stát začal dávat dohromady.

Globalisté pochopili, že se jim Rusko vymkne a tak potřebovali alespoň v nějaké podobě zachovat subjekt,

který by věčně dorážel na Rusko z jihu, aby byl neustálou hrozbou pro jeho jižní podbřišek.

Jak řekl ten Erdoganův poradce: „My jsme s Ruskem bojovali šestnáctkrát.“

A vyhráli jste vůbec někdy?

Ano, oni chtěli nad Ruskem vyhrát a něčeho se zmocnit, ale nepovedlo se jim to ani jednou.

Ale kolik sil tím Rusku neustále blokovali.

A nebýt Kutuzova, tak bychom byli nuceni bojovat

na dvou frontách, proti Turecku a proti Napoleonovi.

To geniální Kutuzov dokázal přinutit Turky k míru

a zkoncentrovat se na válku proti Napoleonovi.

Takže s tím vědomím, že Turecko teď zachovají výlučně jen kvůli tomu,

aby bylo pro Rusko dál

tou hrozbou z jihu,

se bolševici začlenili do toho procesu a hráli natolik kvalitně, nakolik dokázali.

Měli málo zdrojů. Neměli prakticky žádné, ve státě planula občanská válka,

tlak na něj byl vyvíjen

ze všech stran.

A je prostě neuvěřitelné, nakolik ti lidé byli cílevědomí a nakolik chápali tu globální politiku.

Dokázali hned část střetu

přenést za hranice Ruska.

Takže to Turecko bylo vytvářeno,

aby bylo i nadále nástrojem proti Rusku.

Proto následovala Lausannská smlouva

z roku 1923, která všechno přehodnotila.

Proto přistoupili i ke genocidě

jiných národů, které...

Atatürk potřeboval vytvořit z Turecka homogenní stát, potřeboval vytvořit turecký stát.

A v tomto ohledu, přestože ve světské podobě,

zůstával přívržencem neoosmanské říše

v její světské podobě.

Proto se zmocnili části území Sýrie,

části území Arménie a mnohého dalšího,

co v podstatě mělo být předáno

nově vznikajícím státům.

A s ohledem na Arménii to nebylo

nic jiného než násilná anexie.

Bolševici tu hru sehráli velice kvalitně.

Zopakují, že přenesli část toho střetu tam,

do Turecka, což v mnohém napomohlo tomu,

aby se Rusko zachovalo v co největším rozměru,

jaký byl vůbec tehdy možný, aby se maximum území,

které bylo součástí Ruského

impéria, navrátilo Rusku.

Ano, přišli o Polsko, o západní Ukrajinu, o Bělorusko okupované Polskem, přišli o Finsko,

to bylo další území,

ale ten základ zachovat dokázali.

Takže to Turecko bylo podporováno, aby bylo pro nás hrozbou. Ale stále se jednalo jen o dočasný stát.

Takže co potom udělali?

Turecko mělo velice silnou armádu.

Ta armáda se stala státotvornou silou.

Turecko se sice stalo součástí NATO, ale již nebylo součástí dalších evropských institucí.

Do Evropské unie ho

nepřijali. A proč?

Aby tak nenavázali na Turecko ty řídicí a ekonomické procesy, které by při zhroucení Turecka...

A oni předpokládali, že Turecko se zhroutí.

Turecko si přece pěstovali proti SSSR/Rusku.

Takže až budou sovětská vojska válcovat Turecko,

aby to nezpůsobilo Evropě žádné velké ztráty.

Zatímco vstup Turecka do NATO znamenal, že budou moci Turecko zásobovat zbraněmi a vojáky,

aby bojovalo proti SSSR.

Turecko bylo vždy bráno

jako pouhý nástroj.

A když se Sovětský svaz zhroutil a na jeho bývalém území vznikly nové státy bez suverenity,

tak se role Turecka jako hrozby

proti Rusku vyčerpala.

Takže vyvstala otázka odstranění

armády jako státotvorné síly.

Ale aby se zbavili armády

jako státotvorné síly Turecka,

potřebovali se zbavit jejího profesionálního odborného důstojnického sboru.

A když si to vyřídili s odbornými vojenskými kádry, tak se tím snížily i vojenské schopnosti Turecka.

Snížily se bojové možnosti turecké armády

a tím i schopnost zachovat samotný stát,

tyto možnosti prudce klesly.

Ten problém přece nespočívá

v samotném Erdoganovi.

I kdyby tam byl někdo jiný,

koho by tam dosadili,

tak by zůstávala ta podstata: vzdát se světské podoby státu

s plánem obnovy neoosmanismu, aby díky němu...

A ten neoosmanismus znamená, že se okolo Turecka vynoří najednou spousta nepřátel...

Už teď dva státy NATO,

Řecko a Turecko spolu bojovaly.

A tyto expanzionistické signály, neoosmanské

znamenají okamžitý vznik napětí se všemi sousedy.

A to se okamžitě projevilo v tom, že se Erdogan/Turecko stalo základnou pro takzvaný mezinárodní terorismus.

Mezinárodní terorismus je teror využíváný pro prosazování vnější politiky státu ve vztahu k jinému státu.

To proto je mezinárodní.

Je nutné omezovat možnosti používat terorismus

při uplatňování státní politiky v mezinárodní praxi,

a potom mezinárodní terorismus zmizí.

Turecko se stalo územím

mezinárodního terorismu.

V rámci tohoto území Turecko zajišťovalo vedení války u nás v Čečensku,

bylo základnou pro ty takzvané „čečenské“, kteří se tak nenazývají kvůli svému původu,

ale kvůli místu vedení bojových

akcí, „čečenské“ teroristy.

A v Čečensku bojoval turecký

specnaz, na to netřeba zapomínat.

Turecký specnaz bojoval

na straně teroristů v Čečensku!!!

Už tehdy se Turecko stalo touto základnou, a když se rozběhlo arabské jaro,

tak teroristické skupiny vyrážely

z tureckého území na Sýrii i na Irák.

To právě z tureckého území ISIL a další teroristické skupiny dostávaly zbraně, munici, výbavu.

Dokonce o tom svého času
psala některá turecká média.

Jenže právě s nimi se státní
orgány vypořádaly velice tvrdě.

A teď, když se Turecko
účastní takových vypjatých bojů,
není možné čekat, že v tureckých médiích začnou
hledat pravdu o tom, co se stalo s tureckými vojáky.

Loňského 10. října byl vydán speciální příkaz pro všechna média o tom, jak mají vést informační
politiku.

A proto také o žádných ztrátách bez povolení shora nikdo informovat nebude.

A pokud by to někdo zkusil, jako například s tou
informací o ztrátě dělostřelecké jednotky i s obsluhou,
bude potrestán.

Ve výsledku je to tam teď

jako na Ukrajině,

kde byla pole u Debalceva pokrytá padlými ukrajinskými vojáky

a ukrajinská vláda informovala:

„Žádné ztráty nejsou!“

Tymčuk: „Žádné ztráty nemáme!

Kde jste na to přišli? Žádné nejsou!“

Když bylo v sovětské době zcela nezákonně

a s úmyslem škodit přijato rozhodnutí

o utajování naší

přítomnosti v Afghánistánu,

omezeného kontingentu sovětských vojsk v Afghánistánu,

tak se jednalo o protisovětské, protistátní rozhodnutí!

Absolutně záškodnické a nepřátelské s cílem rozkladu sovětského státu!

V SSSR bylo takto rozhodnuto a vedlo to k takovým šílenostem... Neboť jsme přece také žádné ztráty neměli!

A tak ty vojáky padlé v Afghánistánu pochovávali

v noci a jen v přítomnosti příbuzných,

aby se nedej Bože nikdo

nic nedozvěděl.

Dovedete si představit, jaké to vyvolalo fámy po celém městě, po celém regionu?

A jakou to u společnosti vyvolávalo naštvanost,

jakou nedůvěru k vládě to vyvolávalo?

Jaké odmítání této pokrytecké

vlády to vyvolávalo?

Kolosálně to posilovalo protisovětské nálady u veškerého obyvatelstva.

„Jak je to možné? Ano, oni tam plní své vojenské...

Ale proč to děláte takto pokoutně?“

To znamená, že tohle prováděli

antisověťčící, zcela jasně!

A v Turecku teď také ztráty

nepřiznávají a všechny je kryjí...

To není náhoda, že jsem vyprávěl

o Afghánistánu, a jak to v SSSR utajovali,

neboť přibližně to samé

teď probíhá v Turecku.

Oni sice oznámí určitý

počet lidí, kteří zahynuli...

Například oznámili, že padlo 33 či 34 vojáků

v důsledku dělostřeleckého útoku syrské armády.

A tímto kryjí daleko

více mrtvých vojáků.

O těch padlých mluví jen tehdy,
kdy už jim nic jiného prostě nezbyvá.

Například padl generál

a jeho pobočník a jiné ztráty nejsou.

Jak to, že nejsou? Ty je třeba skrývat,
za něco schovat.

Proto je jisté, že jestliže oznámili

smrt třiceti lidí,

tak je to přesně tolik, kolik lidé sami mohou různými způsoby odhalit.

A navíc, jak bych to řekl...

Ono se to odhalí na principu šesti stisknutí ruky, nebo deseti stisknutí ruky. To je jedno.

To znamená, že lidé na to budou přicházet tímto způsobem, ale média o tom nic neřeknou.

Je tam tvrdá cenzura, aby se nic neprovalilo,

neboť reálné ztráty jsou utajovány ze všech sil.

Takže už jsem mluvil o tom, že cílem Turecka,

a konkrétně Erdoganovým cílem je to,

aby ta území, která byla součástí Osmanské říše,

a která absolutně nezákonně považuje za svá území...

No například syrské území, Idlib a Aleppo považuje za své a hodlá je vybojovat.

Tyto cíle nikdy neskrývali.

Takže on potřebuje

vyřešit dva úkoly. Ten první.

Těch teroristů, které měl rozdělit

(na teroristy a opozici), se musí zbavit,

neboť jestliže se dostanou

do Turecka, tak ho destabilizují.

Musí je tedy plně zlikvidovat.

To znamená vyvolat konflikt vedoucí k jejich likvidaci,

aby je ruské letectvo a syrská státní armáda převálcovaly.

A zároveň jim jít v patách a obsadit

rychle ta území, která vybojují...

...ti bojovníci.

Až obsadí tato území tak dá Asadovi ultimátum: „Stáhněte se z tohoto svého syrského území.

Nás si sem pozvali lidé

a žádný režim!

Když lidé řeknou, abychom

odešli, tak odejdeme.“

Nu, takové pěkné divadélko, neboť stát se řídí přece určitým způsobem.

Má nějakou vládu, hlavu stojící v jejím čele, a není důležité, zda je to prezident, car či někdo jiný.

A jen oni strukturně řídí území podřízené vládě

a státu, a mohou o něčem rozhodovat.

A on na to, že ho pozvali lidé.

Lidé jsou různí. Jsou mezi nimi i zrádci.

Takže jaké lidi máš na mysli? A jak hodláš odejít?

To zorganizuješ referendum, nebo co?

A jak ho zorganizuješ?

Vždyť jsi vstoupil na cizí území.

Bylo určeno, že tohle je syrské území. Už takto jsi minimálně jednu provincii Sýrie odtrhnul,

tehdy ve třicátých letech.

Mám na mysli Turecko, ne Erdogana.

Takže takto se tam chtějí upevnit.

A potom pod záminkou, že jsou

účastníky trojstranného urovnání:

„Já jsem vám teroristy nahnal

na bodáky a tohle je má armáda.

A já odsud odejít nehodlám, vy si nedovolíte se mnou válčit a tak dále...”

Jenže ve skutečnosti se takto Erdogan dostal do velice těžkého postavení,
a to jak zahraničněpolitického,
tak i vnitropolitického.

Vnitropolitická situace v Sýrii, ož v Turecku není
stejnorodá a velice to tam vře ve všech směrech,
jak v politickém směřování,
tak i z národnostního hlediska.

Turecko se štěpí. A pokud Erdogan teď nepředvede něco pozitivního,
tak je pro něj politická
katastrofa nevyhnutelná.

On si to velmi dobře uvědomuje, a tak teď potřebuje udělat nějaký pozitivní krok.
A k tomu si zvolil... Nu, když chce Bůh
někoho potrestat, tak ho připraví o rozum.

A Erdogan dal ultimátum Rusku:

„Musíte odejít ze Sýrie a nechat nás,
abychom si to vyřídili se syrskou vládou
jen mezi sebou. Musíte udělat to, co vám říkám.
Jak já řeknu, tak to bude!“

Kdyby ho Rusko poslechlo, tak by okamžitě přišlo
o svou státní subjektivitu ve světě, okamžitě!

A v Rusku by se okamžitě rozběhly dezintegrační
procesy s cílem rozčlenit ho na státy bez suverenity.

A na to Rusko nepřistoupí.

Myslet si, že můžete takto diktovat Rusku svou vůli, znamená velice se blamovat.

A my tu máme ještě jednoho takového diktátora,
který neustále Rusku diktuje, jak a co by mělo dělat.

Je to Lukašenko.

Ten už také neví, jak by si zajistil vojenské základny NATO na běloruském území,

aby si zachránil své

postavení v čele republiky.

Není důležité,

že se to promění v území...

Mimochodem přesně takto afričtí náčelníci obchodovali svým obyvatelstvem

a prodávali ho do otroctví,

neboť si takto zajistili výhody a přesilu

v konkurenci s ostatními náčelníky.

Lukašenko jedná stejně. A s ohledem

na to Lukašenkovo a Erdoganovo jednání.

Proč se takto chovají?

Co je vede k takovému chování? Vždyť oni mají určité důvody pro toto své chování.

11. dubna 1878 porotní soud

zprostil viny Věru Zasuličovou,

která se dopustila atentátu

na petrohradského guvernéra.

O čem to teď probíhá mluvím? Co s tím má společného

Věra Zasuličova, vždyť teď mluvíme o Erdoganovi?

Všechno je to velice jednoduché.

Tento rozsudek se stal základem pro to,

že Rusko vstoupilo do 1. světové války,

a že do ní vstoupilo v sestavě Trojdohody.

Celému světu tak bylo demonstrováno,

že buržoazie, vládnoucí třída Ruska,

nepodporuje státní zájmy a je v konfrontaci se zájmy cara jako hlavy státu a hotovo.

Předvedlo to vnitřní nestabilitu Ruska,

což umožnilo využít tyto procesy

a začlenit Rusko do jedné procesů

a dostat ho do konfrontace

s jinými procesy.

Takže Rusko v 1. světové válce bojovalo

proti svému přirozenému spojenci Německu,

na straně svého přirozeného státního nepřítele Velké Británie, za zájmy Velké Británie.

A Velká Británie zatím připravovala na základě této vládnoucí buržoazní třídy nepodporující státní řízení

vnitřní explozi,

která vedla k únorové revoluci.

A z totální katastrofy v Rusku se povedlo

vyváznout jen díky politické straně bolševiků

a generálů z generálního štábu Hlavní výzvědné služby

a Ústřední dělostřelecké zprávy stojících za nimi.

To byli ti hlavní,

i když se toho účastnili i jiní.

Když se Erdogan dívá

na stav věcí v Rusku,

tak hodnotí, nakolik ruský řídicí kádrový sbor pracuje pro zájmy svého státu

a nakolik pro zájmy vnějšího subjektu.

Když Putin řekne, že musíme maximálně usnadnit získání občanství lidem přinejmenším z Donbasu a Ukrajiny

a Federální migrační úřad v odpověď

na to demonstrativně zavádí nová omezení

a nutí tak lidi procházet dalším úředním peklem, tak je to pro Erdogana znak,

že šéf migračního úřadu je aktivním účastníkem spiknutí s cílem provedení státního převratu,

že šéf migračního úřadu slouží zájmům USA a dělá to, aby napomohl úplnému rozvrácení státu.

Když vidí činy dalších takových významných subjektů,

významných státních úředníků u řízení státu,

když vidí tuto jejich protistátní činnost

a takových případů je spousta, tak počítá s tím,
že když dá Rusku ultimátum, tak mu bude stačit vydržet další den, další noc,
v Rusku se zatím odehraje státní převrat, Rusko se zhroutí, opět se všechno začne sypat
a podpindosníci opět, aby Turecko mohlo dál být tím nožem v ruském podbřišku,
zaopatří Turecko turisty, různými objednávkami,
budou mu dodávat plyn, postaví mu tam jadernou elektrárnu a přispějí mu ještě spoustou dalších
věcí.

Takže Turecko bude zajištěno a on potom díky ruským zdrojům vybuduje to své neosmanské
impérium,

protože podpindosníci okamžitě

hodí Sýrii přes palubu,

stejně jako to kdysi udělali s Afghánistánem

ti přestavboví reformátoři. To všechno už tu bylo.

Takže počítá přesně

s takovým vývojem okolností.

Vidí ty skryté signály,

které mu dávají takové naděje,

protože to záškodnictví vůči státním zájmům

ze strany řídicího sboru je prostě kolosální.

Jednou se rozhodují snížit

životní minimum,

podruhé se snaží zavést vražedné pokuty účastníkům silničního provozu,

a mnoho dalších podobných rozhodnutí...

Každý by jich dokázal vyjmenovat řadu,

a to již od nové vlády, té Mišustinovy,

která se stejně jako ten starý řídicí

sbor brání a škodí zájmům státu.

Pracují pro americkou státní

elitu a podrývají stát.

A Erdogan si myslí: „Já se toho dočkám!“

A proč jsem tedy řekl, že když chce někoho Bůh potrestat, tak ho připraví o rozum?

Protože pro Erdogana by ta varianta, kdy by se Rusko zhroutilo, znamenala katastrofu!

Pro něj osobně. Zapomněli jste snad na to spiknutí proti němu v roce 2016?

Zapomněli? Mohu vám to připomenout.

Proč by to bylo katastrofou?

Tak si to připomeňme.

Jak bylo zformováno Turecko?

Nač bylo zapotřebí? Proti Rusku.

Takže když se Rusko rozpadne na státy bez suverenity

a uvnitř Ruska se chopí kormidla podpindosníci,

tak samotná existence Turecka

okamžitě ztratí svůj smysl.

Turecko bude rázem k ničemu.

A vše se vrátí k Sevreské smlouvě.

A jak to bude vypadat dál?

Abychom si to domysleli, vzpomeňme si na úkol vybudovat z Íránu centrum koncentrace řízení, globální centrum.

Je nutné ho z něj zformovat.

Ten ISIL, který měl Írán porazit, měl na svém útěku před ním smést Turecko.

Proč? Protože v Turecku jsou zásobovací základny, odpočinkové základny,

všechno to ti ISILovci

a další teroristé mají tam.

Takže ti ISILovci by na své cestě smetli turecký stát, stejně jako by ho smetli v Sýrii a Iráku.

Smetli by tedy Turecko, dostali se do Evropy,

tam by smetli všechny evropské státy

a v patách za ISIL by kráčel Írán a formoval normální státy s normálním islámem,

bez těch ISILovských zvrhlostí.

A takto by byl vybudován

evropský islámský chalífát.

A proč vlastně Erdogan vstoupil

do té koalice Rusko, Írán a Turecko?

Aby odvrátil, aby co nejvíce oddálil zhroucení Turecka, aby oddálil tuto variantu.

Když ale Rusko zmizí a Írán se bude chtít stát tím centrem koncentrace řízení,

tak mu v cestě zase bude stát Turecko.

Vzpomeňme si na rok 2003, na Irák.

Írán nemá dost sil,

aby si poradil s Tureckem,

neboť potřebuje řešit příliš mnoho úkolů a na to všechno nemá dost sil.

Takže tak, jako mu s Irákem pomohla evropská koalice, tak mu stejně tak pomůže i s Tureckem.

A na základě čeho by mu měla pomáhat?

Je to přece tak jednoduché.

Turecko útočí na syrskou vládní armádu

v bojových řadách teroristů.

Teroristé a turecká armáda tvoří

jediný celek, vidí to všichni.

Na tureckém území se nacházejí všechny základny teroristů.

Z tureckého území se šíří terorismus a k tomu všemu Erdogan z tureckého území poslal běžence,

přestože mu Evropa zaplatila,

aby se o ty běžence ze Sýrie staral.

Ale ti běženci přece ani nejsou Syřané.

Koho to přivázejí k hranicím Řecka a Bulharska?

Mladé kluky ve vojenském věku, kteří jsou původem odevšad, jen ne ze Sýrie.

Tady máte konkrétní příklad terorismu.

Evropa a NATO jsou nuceni

začít se bránit před Tureckem.

Takže v případě, že by Rusko

zmizelo jako subjekt globální politiky,

jako státní subjekt, tak Turecko převálcují jeho spojenci z NATO, smetou ho.

Máme snad Erdoganovi připomenout,

jak dopadl Kaddáfí, Saddám Husajn?

Saddám Husajn byl přece jejich velkým přítelem,

bylo to velké přátelství. A co Mubárak?

Takže Turecko by v tomto ohledu mělo...

Erdogan by se teď měl k Putinovi plazit

po kolenou a prosit ho o odpuštění

a pokorně poslouchat, co mu Putin řekne. Jinou možnost nemá.

A v tomto ohledu tu slyšíme:

„Nač je nám Turecko? Jaký to je spojenec?

S ním se přece nedá dohodnout. Musíme vypovědět

tu a tu smlouvu a pořádně mu to osolit...“

Tak zaprvé. Musíme si uvědomit,

v jakém světě žijeme.

Jaký je zdrojový potenciál našeho státu a jaký je zdrojový potenciál celého zbytku světa, proti kterému stojíme.

Teď nám vnucují, abychom jednali tak, jakoby u nás bylo homogenní prostředí, jako v SSSR v roce 1941.

Zatímco naše prostředí je rozháráno,

jako bylo v letech 1915-1916.

„Elita“ stojí proti státu.

„Elita“ chce rozvrátit stát.

„Elita“ prodává zájmy státu

všude a ve všem.

My musíme porazit vnitřní podpindosníky

a nezahynout přitom ve střetu s těmi vnějšími.

Takže co musíme udělat? Nezbývá nám než...

Ještě si musíme něco uvědomovat.

Protože už skončil i únor a 18. února došlo

k události, ke které jsme se ani nedostali.

Takže toho 18. února se konalo speciální zasedání Rady OSN,

které bylo sezváno na základě iniciativy Ruska

s ohledem na plnění Minských dohod.

Bylo pětileté výročí uzavření Minských dohod. A povšimněte si.

Těch Minských dohod jsme dosáhli my. My jsme svolali to zasedání

a všechny státy se na nás vrhly: „To vy jste ti špatní!

To vy nedodržíte Minské dohody! A tak dále.“

Jenže my stále máme

v rukou ty Minské dohody.

A tak naši představitelé oponovali: „Čtěte Minské dohody!

Vy nevíte, co je v nich? Tak si je přečtěte!“

A dopadlo to tak, že ten tlak Západu byl potlačen samotnými Minskými dohodami, byl potlačen.

Jedná se o velice mocný

nástroj diplomatického boje.

O velice mocný nástroj diplomatického boje.

Kdybychom se jich vzdali, jak to navrhují někteří „patriasti“ (patriot+pederast),

tak co bychom mohli namítat?

Svět je všude naladěn proti nám.

Takto jim můžeme předložit faktologii,

dokument, pod kterým se oni sami podepsali!!!

Buď tedy musí vylézt s pravdou

o vlastním postoji, nebo ho potvrdit.

A ve světě není pro nikoho, PRO NIKOHO výhodné, aby získal pověst státu, se kterým není možné čestně jednat,

státu, který všechno

staví na lži a proradnosti.

Nyní nám vykládají: „Vstupujeme do epochy,

kdy mezinárodní právo neplatí,

kdy se nedodrží mezinárodní smlouvy.

Prostě jsme vstoupili

do takové epochy.“

Ještě pochopím, když tohle řekne nějaký obyčejný člověk, ale když to slyším od analytiků,

tak mám chuť se jich zeptat: „Je to opravdu tak? Prostě jsme vstoupili do takové epochy?

Cožpak nikdy dřív nic podobné

nebylo? Už je to tu zase.“

Možná by bylo dobré si připomenout dohodu protinapoleonovské koalice, které se účastnilo i Rusko

a tu separátní smlouvu, kterou okamžitě ještě na místě

těch jednání uzavřely evropské státy proti Rusku?

Tuto smlouvu našel Napoleon u krále,

když se vrátil na těch svých sto dnů do Paříže

a okamžitě ji poslal Alexandrovi I.

Uzavřeli ji přímo tam, hned po té dohodě!!!

Rusko tam ještě bylo přítomno, přesto se sešli a uzavřeli tu smlouvu proti Rusku.

Dále.

Možná jsme už zapomněli, jak jsme například byli

ve spojeneckých vztazích s Velkou Británií a USA

a oni zatím připravovali

operaci Nemyslitelná (Unthinkable).

Na tohle všechno jsme zapomněli? Ne.

Zapomněli jsme na to,

jak jsme byli jejich spojenci

a oni zatím vedli separátní jednání

s Hitlerem ve Švýcarsku a jinde?

A teď nám říkají: „Turci jsou takoví špatní,
a proto s nimi nebudeme uzavírat smlouvy.“

Opravdu? Dobře, že podobné

„poradce“ neměl Stalin!!!

Který chápal,

co je to politické řízení.

Uvědomoval si nutnost uzavření takové smlouvy,

která se dá partnerovi kdykoliv strčit pod nos:

„Ty se chováš nečestně, a když na tom vybudujeme svou propagandu, tak ty osobně na tom pohoříš!

Protože systém to na krk

hodí všechno tobě.“

A tímto způsobem si vymohl... Co kdybychom se vzdali spojení kvůli tomu,

že vedli separátní jednání

s Hitlerem? V roce 1944.

A co bychom tím získali? Kdybychom zpřetrhali spojenecké vztahy s Velkou Británií a USA?

Ukončení Lend Lease Actu a to, že by se Velká Británie a USA přidaly ve válce na stranu Německa
proti nám?

Kolik tady máme takových „chytráků“!

Prý: „Nač je nám to Turecko?

Ukažme mu, kde je jeho místo!“

A já vám uvádím konkrétní příklad

z Velké vlastenecké války.

Ten vztah s Tureckem je podobný tomu,

jako nyní s Velkou Británií a USA.

Turecko nikdy nebude náš plnohodnotný spojenec. Dokonce ani není spojencem.

Ale pokud se vzdáme uzavírání mezinárodních smluv,

ekonomické spolupráce a od dalších podobných věcí,

tak se v důsledku toho vzdáme řízení toho objektu, který tak bude bojovat proti nám.

I bolševici si to v roce 1917 uvědomovali!!!

A okamžitě se po uzavření Brestlitevské smlouvy zapojili do boje na tureckém území, mám na mysli boj s globalisty.

Oni věděli, jak tu hru hrát.

A tihle nechápou vůbec nic.

Prý: „Jen těmi rajčaty to neskončí.“

A co vlastně znamenají ta rajčata?

My jsme zakázali jejich dovoz, potom jsme ho zase povolili. „To nic nebylo!“ Opravdu?

Rajčaty se zabývá drobný

a střední byznys.

Ta rána, kterou zpočátku dostali,

byla ránou k vystřízlivění.

„Podívejte se, my dodáváme na ruský trh a vy se s Ruskem hádáte!“

Potom jsme jim ten dovoz zase povolili a oni si přece nějak museli vykompenzovat ty ztráty.

A tak se snažili zvýšit objemy dodávek,

někomu strčit nějaký ten úplatek,

aby vzali právě ty jejich rajčátka a ne rajčátka konkurence a tak dále, a tak dále...

A teď došlo k vyostření situace.

Co se děje na naší hranici?

Celníci zastaví takové auto s rajčaty a řeknou: „Víte, je tu nějaký nepořádek v dokladech.

Tak nevím, jestli už jste si své kvóty vybrali nebo ne, není to jasné, takže vás nemůžeme pustit.“

„Dokumenty jsou v pořádku?“ „Jsou v pořádku, ale stejně vás nemůžeme pustit.

Musíte si to vyřídit v Ankaře přes svého dodavatele, spojte se se svým kontrahentem v Moskvě...“

„A co naše rajčata...?!“ „Ty tu zůstanou v autě. My vám je přece nezkonfiskovali. Stojí tu, ať tu dál stojí.“

„A jak dlouho tu budou stát?“

Uvědomujete si, jaký to vyvolává

růst napětí uvnitř státu?

U té vrstvy, která dříve Erdogana podporovala?

A takto to vypadá s každým jednotlivým prvkem.

Jaderná elektrárna Akkuju, turecký proud a mnoho dalšího. A co prodej našeho systému S-400?

Vždyť dodat státu své zbraně znamená tento stát fakticky začlenit do orbity své politiky.

Probíhá postupné zapojování Turecka do oblasti ruské politiky, do ruské oblasti řízení.

A oni nám říkají: „Pojďme to všechno hodit do koše. Uděláme to a tamto. S-400 jim neprodáme!“

USA ještě doplatí, aby si místo

toho vzali jejich zbraně.

Já když slyším tyto pitomce,

tak si myslím: „Co jste vůbec zač?“

Vždyť vy ten náš stát pohřbíte raz dva!

Jednoduše ho odrovnáte!“

A ještě jeden takový drobný okamžik,

který se týká Ukrajiny a dalších...

Stojí tak trochu mimo tuto

věc s tím Tureckem.

Stojí sice trochu mimo,

ale přesto s tím souvisí.

Je to totiž tak, že když říkají, že Erdogan nebo

Zelenskij dělají něco v rámci vlastního píaaru,

aby si sami udělali píár a navíc

něco vyřešili, tak se ptám:

A před kým si jako mají dělat ten píár? Dělají si ten píár u menšiny obyvatelstva, u menšiny!

A když si vezmeme veškeré obyvatelstvo, tak ten dílčí zájem této nevelké skupinky nic neznamená.

Zájem to představuje pouze v tom případě, že je zájem té menšiny formalizován v celkové politice státu.

To znamená, že si nedělají píár

před svým obyvatelstvem,

ale zachovávají obecné směřování státní politiky v rámci toho, co představuje, oč se opírá...

Ty se opíráš o tu menšinu obyvatelstva, abys zformoval tuto státní politiku.

Žádní ukrajinští volentéři, nacionalisté, aktivisté by si nedovolili ani nos vystrčit,

kdyby ve vztahu k nim bylo uplatněno

ukrajinské zákonodárství.

To proto jsou tak silní, že vědí, že policie

a ta ozbrojená ukrajinská sebranka stojí za nimi.

To proto se chovají tak, jak se chovají, jsou tak aktivní.

Takže když říkají, že někdo

něco udělal v rámci svého piár...

Když to říká analytik, tak je to buď hlupák,

nebo nepřítel, jiná možnost nezbývá.

Protože nemá ani ponětí o tom,

co je to řízení, absolutně ho nemá.

Neboť existují klanově-korporativní struktury.

A tyto klanově-korporativní skupiny

formují řídicí sbor konkrétního státu.

Tento řídicí sbor určuje státní

politiku z hlediska státnosti,

zda se bude jednat o stát, nebo tato státnost bude začleněna do jiné státnosti.

Jako například Ukrajina

do státu USA. To už je otázkou.

Ale co řekl Putin? Když mluvil o Ukrajině?

Že se ti lidé nezaměřují na zájmy lidí.

A proto je také lidé nepodpoří,

ať už se snaží o jakýkoliv piár.

Oni se zaměřují jen na ty, kteří mají pod palcem peníze, které jsou tam schované.

Takže klanově-korporativní skupiny se vždy orientují na zájmy své.

A do jaké míry jsou spojeny se zájmy veškerého obyvatelstva, je pro ně úplně podružné.

Takto to vypadá, když mluvíme

o tom, že si někdo dělá píár.

Žádné píár si nikdo nedělá.

Když ukrajinské obyvatelstvo nepodporuje odstranění ruského jazyka, vnucování kultu Bandery, tak jak si na tom někdo

může dělat píár?

Absolutní většina obyvatelstva to nepodporuje,

takže si na tom nemohou dělat píár.

A tyto úvahy o píáru jsou tedy záležitostí debilů, omlouvám se za ten výraz v dané situaci.

Takže...

Proč jsem o tom mluvil?

Závěrem k tomu Turecku a Ukrajině je třeba si uvědomit jednoduchou věc.

Že globální politika vyžaduje zcela jinou úroveň chápání procesů, než je pohled obyčejného člověka na politiku.

A v daném případě, abychom vyřešili ten problém

s Tureckem, musíme udělat jednoduchou věc.

Říkají, že Rusko nic nedělá...

Uplynulo to pětileté výročí Minských dohod a ze všeho obviňují Rusko.

A my se máme čím hájit.

A teď si představte tu situaci, kdy Turci začali útočit a já vůbec nevylučuji,

že Erdogan speciálně vystavil

své vojáky útoku, aby zahynuli,

protože to vyvolá vyostření situace

a on si tak udělá oko u celoevropské koalice.

Jenže on si neuvědomuje tu věc, že ho jako nástroj speciálně nezačlenili,

že speciálně zpřetrhali všechny vazby,

aby zůstal odříznutý stranou.

A dokonce i to sjednocení turkických národů přenesli z Turecka do formátu Astany.

To přece všechno neudělali náhodou.

Takže když Rusko odpoví hned, tak
vždy bude tím viníkem, vždy za to bude moci.

Když sestřelili ten Boeing nad Ukrajinou,
tak to letadlo ještě nestihlo ani dopadnout
na zem a hned za to mohlo Rusko.

Rusko může za všechno,
a na tom je založena mezinárodní politika.

A proto také ten tlak na náš stát, na naše řízení,
na náš státní subjekt prudce vzrůstá.

A my tu všude máme samé zrádce,
kteří jen sní o tom...

Všechna ta „elita“, to jsou samí zrádci.

Oni jen sní o tom, aby prodali zájmy Ruska.

A na to se také Erdogan orientuje.

Okamžitě by toho využili.

Všichni mají zájem převálcovat Rusko,
protože je to jediný stát ve světě,
který neporušil ani jeden daný slib,
ani jednu svoji smlouvu. Ani jednu!!!

Není žádný případ,
kdy by Rusko něco porušilo.

Dokonce ani v případě, že je potom nutné jednat proti vlastním zájmům.

Zatímco Západ i Východ plní své smlouvy jen do té doby, dokud je k tomu nutí větší síla, větší síla!

A my potřebujeme, aby Západ i Východ
spadly do této své vlastní pasti.

Je nutné vytvořit takové podmínky, aby Evropa jako první začala tlačit na Erdogana,
a potom by tuto misi přehodila na Rusko.

Jak se to stalo s válkou,
s terorismem v Sýrii.

Tam si přece mezinárodní
koalice se situací neporadila.

Pomáhali Íránu ten problém s ISIL vyřešit,
jenže se jim to nepovedlo.

Když do toho zasáhlo Rusko, tak byli jen rádi.

Vždyť všichni náš boj s teroristy berou normálně.

To jen civilistům se nesmí nic stát. A koho
v USA nazývají těmi civilisty, to už je jiná věc.

Důležitější je, že je tu možnost manévrovat v globální politice a hájit tak své zájmy a uplatňovat svou
politiku.

Takže napřed do toho musí být zatažen Západ, a až potom nastoupíme my.

A až dojde na zpětnou reakci...

Cožpak to nezkoušeli i se Sýrií?

„Vstoupili jste do Sýrie,
podporujete režim a tak dále...“

A my jim na to měli co odpovědět: „Ale vy jste udělali to, to a to...“

Takže jsme jednali legálně a vy jste s tím souhlasili, bylo to s vámi dohodnuto.

Vy jste to všechno podpořili a teď se vám to
nelíbí?!“ A pokaždé jsme je tím dostali.

Proto je teď nutné v Erdoganově
případě jednat stejně.

On se do toho nechal zatáhnout, vstoupil
do konfliktu, do pořádného konfliktu s Evropou
a my potom ten problém vyřešíme

a obnovíme územní celistvost Sýrie

a myslím si, že část toho syrského území nezákonně přivlastněného Tureckem bude vráceno Sýrii.

Jiné varianty nejsou.

Takže se neděje nic tak zvláštního,

je jen nutné ten útok vydržet.

Ta Janukovičova zrada ve vztahu k Berkutu spočívá v tom, že je zradil tehdy,

kdy ti Berkutovci, ti hrdinští kluci dosáhli vítězství na třetí prioritě.

Oni všem předvedli svou pravdu.

Vydrželi čelit tomu zuřivému davu hajzlíků,

ustáli to, vyhráli nad nimi morálně.

A když už je bylo možné na základě této

faktologie rozehnat, tak to Janukovič vzdal.

Důležité je se udržet, zvítězit morálně,

a potom už bude na základě doložitelné faktologie možné odrazit jakoukoliv podporu poskytovanou teroristům,

včetně Turecka.

To bylo v krátkosti, velice ve zkratce.

To bylo jen tak letem světem.

Tady se dá mluvit o každém... Je tam tolik vzájemně vložených věcí, že...

Globální politika je velice zajímavá,

dějiny jsou velice zajímavé.

Je ale nutné to chápat v ucelené podobě a v dynamice procesu.

A proto jsme vypracovali náš Úvod do analytiky, čtěte, učte se, jak se analyzují dynamické procesy řízení.

A ještě k těm státům,

určitě si přečtěte tu práci o státu.

Když nepochopíte projektově zkonstruované státy, státy, který je konstruuji, globální subjekty řízení, ty nadnárodní,

tak nedokážete porozumět světové politice,

prostě nedokážete, jakmile však pochopíte tohle...

To nezbytné minimum informací

v té práci o státě najdete.

Další otázka. Podle informací TASS byla 29. února v hlavním městě Kataru podepsána mírová dohoda mezi USA a hnutím Talibán, které je v Rusku zakázáno.

Tato dohoda se stala historicky největším diplomatickým a politickým úspěchem Talibánu.

Ještě nikdy nebylo toto radikální hnutí uznáno na tak vysoké mezinárodní úrovni.

Valeriji Viktoroviči, takže Talibové přece jen vyhráli nad USA?

A kdo jsou to ti Talibové?

Vždyť co jsou vlastně zač?

Když zítra přestanete převádět peníze, dodávat zbraně Talibům, západní munici,

léky a vůbec veškeré vybavení, tak Talibové okamžitě jako mávnutím ruky zmizí.

Ještě jednou opakuji, že jakékoliv teroristické organizace jsou plodem státní politiky určitých států, jejich tajných služeb.

To oni je zakládají, vyzbrojují, cvičí a dávají jim směr.

Talibové jsou maňáskem nataženým na ruce.

To jsou takové speciální loutky, které se natáhnou na ruce a předvádějí publiku.

Nejsou to závěsné loutky,

ale maňásci.

Projektově zkonstruované státy

jsou závěsné loutky,

zatímco všechny ty teroristické organizace, to jsou ti maňásci.

Neboť je nutné přesně vyřešit řídicí úkol v zájmu určitého státu ve vztahu k určitému státu, s jasně vymezeným zaměřením.

A když je uzavírána dohoda mezi nějakým státem a takovým maňáskem, tak je to jen divadélko pro pitomce,

aby jim to poskytlo vnější „vysvětlení“ toho, co potom bude následovat.

Ten koronavirus je velkolepý.

Ten rozjitřil tolik lidí...

V USA si to teď Trump vyřizuje se státní elitou,

dusí je, běží tam předvolební kampaň,

a tak vznikla unikátní situace pro vyřešení úkolů jejich globální přítomnosti.

Trump teď stahuje vojska z Afghánistánu,

podobně jako to udělal Gorbačov,

když stahoval naše vojska ze zemí Varšavské smlouvy, obzvláště z Německa.

Vždyť dělá přesně tohle. Jak to vypadalo dřív? Dokud nevyřešíme to a to, tak se odtud neheme.

Vždyť kolik majetku tam musíme zanechat... Jak to pak zaúčtujeme? Komu předáme, přeprodáme a tak dále...?

Milión problémů okolo toho bylo. A jak to vypadá teď? Všechno tam necháme a vypadneme.

Co se dá, to si vezmeme a zbytek buď vyhodíme do vzduchu, nebo prostě necháme tak.

Ten úkol je třeba vyřešit rychle.

USA se musí rychle stáhnout ze světa.

Musí se urychleně uzavřít do sebe,

proměnit se v uzavřený národní stát,

neboť jako mezinárodní subjekt, jako

mezinárodní četník se už USA velice přežily.

A tak sledujte ten proces.

To posilování Číny jako centra...

...centra koncentrace řízení na globální úrovni

probíhá zároveň s tím, jak se USA uzavírají do sebe.

Je to jedna k jedné.

A zatímco všichni sledují, co se děje v Turecku, dokud je Evropa v napětí kvůli migrantům, je přesně ten okamžik,

kdy je vhodné řešit tyto věci.

Je možné pompézně oznámit tu novinu

o stažení vojsk z Afghánistánu

a v podstatě se tím nikdo

nebude do hloubky zabývat.

Otázka od Nikolaje, který navrhuje nechat být události v politice a ve světě. – To jsou věci.

A raději se věnovat tématu,

které je pro mnohé tak nesnadné,

jako je studium Dostatečně všeobecné teorie řízení (DVTŘ) a materiálů Koncepce.

Já osobně jsem přečetl všechny práce vnitřního prediktoru SSSR.

Ale po dobu několika let mé pokusy nastudovat si s tužkou a fixy v ruce DVTŘ k pozitivnímu výsledku nevedly.

Mám na to v hlavě absolutní blok,

vůbec tomu nerozumím.

Když jsem nakonec došel k tomu, že problém je

v mých kvalitách, v práci mého mozku a jeho stavu,

zaměřil jsem se na to a pochopil, že bez plnohodnotné práce obou hemisfér

není možné si nastudovat DVTŘ a stát se plně konceptuálně mocným.

Nepřítel odvedl velmi dobrou práci přes kulturu a vzdělávací systém, ten problém je masový.

Čím začít práci nad sebou,

před studiem DVTŘ?

A proč před studiem DVTŘ?

Je možné pracovat na sobě a zároveň studovat DVTŘ. A je to velice jednoduché.

Ten člověk píše, že si přečetl všechny práce vnitřního prediktoru.

Dobře, to je velice dobře.

A já mám takovou otázku. Každého člověka přece zajímá více ta či ona oblast.

Když byla dříve k dispozici jen Mrtvá voda, tak nebylo tak důležité, jaké má kdo zájmy,

čím se zabývá profesionálně, jakou má,

řekněme, vědeckou odbornou základnu.

Prostě tu je jedna práce, a tu se snažte pochopit.

Ale dnes už je napsáno více než 60 knih.

Více než 60 knih!

Je tedy možné začít kteroukoliv z nich, která nejvíce odpovídá vašim zájmům.

Zajímá vás například nějaký aspekt politiky, tak si vezmete kteroukoliv z těchto knih a začnete...

Přečtete si ji, a ty bloky, kterým nerozumíte, protože tam najdete velmi mnoho nesrozumitelných bloků,

tak na těch můžete začít studovat

Koncepci sociální bezpečnosti.

Víte Koncepce sociální

bezpečnosti je jako puzzle.

Ať ten obraz začnete skládat z jakéhokoliv jeho elementu, tak dokud ho nesložíte, tak nezískáte celkový obrázek.

A proto můžete začít tou knihou,

jejíž obsah vás osobě nejvíce zajímá.

A tam se seznámíte i se základy znalostí Koncepce

sociální bezpečnosti, které si potom můžete rozšiřovat.

Budete si rozšiřovat faktologické znalosti

v té oblasti, která vás zajímá,

která vás přitahuje z hlediska vaší odborné práce, vašich koníčků a tak podobně.

A zároveň s tím si nastudujete

určité části DVTŘ.

Musíte na to jít přes svou informační základnu

a přes své zájmy, přes to, co vás zajímá.

Těch knih bylo sepsáno mnoho, studujte je.

Ale mějte na paměti, že vám v tom budou nápomocny pouze práce napsané, zveřejněné do června 2018.

To byla poslední otázka.

Tak mi nezbývá než se s vámi

rozloučit a popřát vám jen to nejlepší.

Pamatujte na to, že znalosti znamenají moc,

berte tuto moc do svých rukou.

Braňte zájmy své i své rodiny. Přeji vám mírové nebe nad hlavou a štěstí. Do příštích setkání.

Knihy vnitřního prediktoru SSSR v češtině i slovenštině naleznete na www.leva-net.webnode.cz, www.dotu.ru nebo můžete zakoupit v knižní podobě na KSBPRESS.cz

K dispozici je i web na výuku KSB a DVTR <https://konceptual.eu>